

Mi lesz Popovics János pénzével? Holnap kezdődik Szegeden

Egy ügyvédi felületesség következménye

Formailag szabályos adásvételi szerződéssel cserélt volna gazdát az Ujszeged, Műhely utca 14-es számú telek, amely 360 négyszögölös mivoltában úgy szerepelt Rácz Péter, Ujszeged, Korondi utca 4 szám alatti lakos tulajdonában, mint »a 600/1945. M. E. sz. rendelet — 1946. IX. törvény-cikk alapján kiosztott birtok.« Ráczék az annak idején négyszögölönként körülbelül négy forintért megváltott telekre nem tudtak építeni, s ezért 1958. augusztus 25-én eladták azt 10 ezer forintért Popovics János, Szeged, Hajnal utca 10 szám alatti lakosnak. Popovics ennek előtte megbízta ügyvédjét, dr. Penczi Andrást, a szegedi 1-es számú ügyvédi munkaközösség tagját, hogy járjon el a telek megvételében, kezdve a hivatali ügyintézésről a szerződés megkötéséig, illetve a telekkönyvi átírásig.

Amikor még nyitva volt az út

A gyakorlatban sem az adásvétel, sem a telekkönyvi átíráshoz szükséges engedélyezés előtt nem volt akadály, tekintve, hogy a városi tanács mezőgazdasági osztálya, valamint az I. kerületi tanács építési osztálya 1958 végén is adta jóváhagyását, aláírását ilyen telek átíráshoz, jóllehet az 1957. évi 57. számú tv. alapján a földreform során juttatott, de még be nem épített házhelyek elidegeníteni nem lehet. Az ilyen házhelyekre vonatkozóan ugyanis törvényes rendelkezés folytán elidegenítési és terhelési tilalom van telekkönyvileg feljegyezve, s ez a forgalmi korlátozás csak akkor oldható fel, ha a juttatott telken lakóházat épített. A rendelet, nagyon helyesen, védi a fentebb idézett törvénycikk alapján kiosztott birtokot. A gyakorlat azonban más volt, a szóbanforgó telek eladását, illetve telekkönyvi átírást Popovics esetében is engedélyezték volna, ha annak idején, 1958. augusztusában az adásvételi szerződés az akkor illetékes hatóság, a városi tanács mezőgazdasági osztályához került bemutatásra. No, de nem vágjunk a dolgok elé.

Az álmatlanságot okozó papír

Az adásvételi szerződéskor Popovics a vételárnak megfelelően leróta az állami illetéket, valamint a CSOMIK-nak is a szükséges díjat, plusz 350 forint ügyvédi költséget. Gondolta, hogy pénzéért az ügyvéd minden hivatalos munkát időben és rendben elintézt, nyugodtan alhat. Mi sem természetesebb ezután, minthogy az új tulajdonos birtokba vette sajátját. Kifirtotta telkén a méteres gázt, az elbújjant nándast, s a lapályos részekre kihordott 20 köbméter földet. A tavasszal hozzákezdett építkezni is: kétezer téglát és öt köbméter körtérmeleket fuvaroztatott telkére. Ez év május 30-án azonban alaposan elhessentette a szemérőj az álmot ev hivatalos papír a telekkönyvtől.

Ebben arról értesítik, hogy 30 napon belül mutassa be jóváhagyás végett az adásvételi szerződést a tanács illetékes osztályán, mert máskülönben elutasítják a telekkönyvi átírást tárgya-

ban benyújtott kérelmét. — No tessék, fogadjon az ember a pénzéért hozzá nem értő prókátort ügyes-bajos dolgában! — csattant fel mérgében Popovics, s lelepszakadva rohant az ügyvédjéhez, mert már elúszni látta kis vagyonkáját, amelyre összekuporgatta forintjait. Az ügyvéd megnyugtatta, hogy ráérnek fellebezni a határidő lejártá előtti napon is. Popovics azonban rosszat sejtett, kellemetlen előérzetek győrték, s így került ügyes-bajos dolgával szerkesztőségünkbe, majd megkeresésünkre Ladányi Benedek v. b.-elnökhelyetteshez, aki soron kívül kivizsgáltatta az ügyet.

A késés következménye

A tanács hivatkozott az Építésiügyi Minisztérium szakigazgatási főosztálya ez év április 18-án kelt 8970/1959 számú, a Szeged megyei jogú városi tanács végrehajtó bizottságához intézett megkeresésére, amelyben állást foglalt atekintetben, hogy a földreform során juttatott, de még be nem épített házhelyek elidegenítését az 1957. évi 47. sz. tv. alapján engedélyezni nem lehet. Popovics tehát, illetve ügyvédje, lekérte azt az időszakot, amikor még az ilyen telkek eladását minden akadály nélkül átvezették a telekkönyvben, illetve hatáskörben azt a tanács mezőgazdasági osztálya engedélyezte, amíg az 1957-es rendelet betartásának nyomtatékosan érvényt nem szerzett az Építésiügyi Minisztérium.

Mit lehet itt most már tenni? Önkéntes alapon, vagy bírósági úton a vételár visszafizetésére bírni a telek eladóját. Csakhogy az nem képes a vételár visszafizetésére, erről meggyőződünk. A tízezer forintot bajosan lehet visszakapni Ráczéktól. S még az sem biztos, ha arra kerülne a sor, hogy megnyernék-e velük szemben a pert. A dolog további vitelében, a panaszos Popovicsal együtt, most már mi is megkerestük az ügyvédet, hogy meggyőződjünk: akár tudatlanságból, akár hanyagságból, hol futott zátonyra ügykezelése. Kiderült, hogy az 1958. augusztus 25-én megkötött és aláírt adásvételi szerződés nem mutatta be jóváhagyásra a tanács mezőgazdasági, valamint az I. kerületi tanács építési osztályán, hanem anélkül nyújtotta be a szerződés megkötése után két hónapra — a telekkönyvhöz, amely most jogosan utasította el az átírási kérelmet hiánypótlás végett. Az érvényben levő rendelkezés viszont most már nem is teszi lehetővé a tanács jóváhagyását.

Helyre kell hozni a hibát! Popovics János telke, építési anyagba fektetett pénz, munkája és álma ezidő-

szint őrzi az ügyvéd felületesen végzett munkája miatt, mert:

a megvásárolt telket csak törvénysértéssel lehetne Popovics javára írni, hiába mondta neki az ügyvédje, hogy várjon, majd lecsillapodik a dolog és akkor aláírják; minek lármázza fel még a szerkesztőséget is? Ezek szerint dr. Penczi Andrásnak téves nézete van arról, hogy mi a törvénysértés, és mi nem. Egyébként a Telekkönyvi Hivatal is tud arról a rendelkezésről, amely kimondja, hogy a földreformmal juttatott telek, be nem épített házhely elidegeníthetetlen, mert stb. Arról is tud ugyanakkor, hogy a tanácsok mezőgazdasági, vagy más osztályai gyakorlatban nem szerepelnek már az ilyen telkek eladhatóságát igazoló aláírások, jóváhagyások.

Popovics János a kis házra és a kertre gyűjtött öreg napjaira, Szép tervezgetését most egyszerűen elfújta ügyvédje felületes munkája. Kihúzott a zsebéből közel 20 ezer forintot, s felbolygatta egy család nyugalmát. Amit az ügyvéd elrontott, azt most hozza helyre, legalább tanul az ügyön. Ha Popovicsé nem lehet a telek, akkor a legteljesebb kártérítést kapja meg, az utolsó fillérig. Megálmodott álmait, majd az ügy rossz fordulata miatt a család könnyeit úgy sem tudja megfizetni az ügyvéd, aki mind erkölcsileg, mind pedig anyagilag felelős az ügyben a mulasztásért.

Lódi Ferenc

PINTÉR—SZABÓ:

Titkos utakon

(9) — Ne féljen, nem veszélyes! Egyelőre itt marad Ausztriában!

Legközelebb, amikor találkoztak, Farkas ki sem szállt a kocsijából, hanem csak úgy a volán mellől intett, hogy Gyulai szálljon be. A fiú örömmel nyitotta ki a kocsiját és beült Farkas mellé az első ülésre. Nagyon szívesen autózni. A disszidálás előtt biztosra vette, hogy három-négy hét múlva már saját kocsijával »furikázhat«. S ha az álma nem is vált valóra, íme mégis autózhat. Igaz, hogy csak a más kocsijában, de Gyulai, amint elterpeszkedett az autó ülésén, majdnem magabiztosan érezte magát, és akár tíz az egyhez is hajlandó lett volna fogadni, hogy hamarosan neki is lesz kocsija, mert feljebb lép a ranglétrán, nem vele tartanak kapcsolatot, hanem ő tart másokkal. Akárcsak Farkas, az autótulajdonos.

Közben a gépkocsi kijutott a városból, a Linz felé vezető országúton robogott. Farkas az utat figyelte, de közben magyarázott:

— Nagyon fontos, hogy bizonyos leveleket eljuttassunk Magyarországra. Olyanokat, amelyeket nem küldhetünk postán...

Gyulai feszülten figyelt, s feltámadt benne a félsz: csak nem öt akarájk postásnak felhasználni? Veszélyes dolog lenne, s különben is Farkas legutóbb azt ígérte, hogy egyelőre Ausztriában maradhat. Száraz volt a torka, amikor kimondta:

— Ertem!
— Nos, ebben számítunk a maga segítségére... Szeret kocsimáka járni?
Gyulait váratlanul érte a kérdés:
— Nem, attól ne féljen, nem iszom, nem jár el a szám!

Farkas nevetett:
— Tudja, mi tetszik magában a legjobban, fiacskám? A szűzi ártatlansága. Ebben a szakmában kevés ilyen van, mint maga. De nem baj, majd belemeg a kocsimázba...

Farkas elmondta, hogy az Ausztriába járó magyar hajósokat próbálják felhasználni bizonyos levelek Magyarországra juttatására. Gyulainak az a feladata, hogy szorgalmasan látogassa a linzi kocsmákat, ott ismerkedjék meg a magyar hajósokkal, akik előszeretettel keresik fel az itálméréseket, mert nem hajós az olyan, aki a poharában is a vizet kedveli. A vállalkozók nevét és címét majd Farkassal kell közölnie.

Gyulai fogadkozott:
— Majd meglátja, Farkas úr, hogy már az első nap talállok ilyen postást! A magyarok örülnek, ha valami szolgálatot tehetnek a nyugatiaknak...

Farkas arcára ismét kiült a fölényes mosoly:
— Csak lassan a testtel, fiatalember. Majd elvállik, hogy mi könnyű és mi nem. A lényeg az, hogy nagyon óvatos legyen.

Amikor Linzbe értek, Farkas megmutatta Gyulainak azokat a kocsmákat, amelyeket a magyar hajósok látogatni szoktak. Búcsúzóul néhányszáz schillinget adott neki:

— Tessék, a költségeire. Még többet is kaphat, ha

a háromnapos erdész vándorgyűlés

Jelentős esemény zajlik le Szegeden június 28—30 között. Vasárnap, hétfőn és kedden tartja a Csongrád megyei Erdőgazdasági területén 1959. évi vándorgyűlést az Országos Erdészeti Egyesület, ami azt jelenti, hogy vasárnap a délelőtti gyorsvonattal az ország minden részéből erdészeti szakemberek érkeznek városunkba.

Az ünnepélyes megnyitóra holnap, vasárnap délután 3 órakor kerül sor a Szegedi Nemzeti Színház Kamaraszínházában. Vida László, a helyi csoport titkára üdvözi a vándorgyűlés résztvevőit, majd Madas András, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke tart beszámolót. Ez alkalommal kerül sor az 1959. évi »Bedő Albert« díjak kiosztására. Boda József, a helyi csoport elnöke a »Csongrád megyei Erdőgazdasági munkája« címmel tart előadást. A vasárnapi program az egyesület elnökségének újjáaválásától ér véget.

Másnap, hétfőn reggel 8 órakor hajóval indulnak a vándorgyűlés résztvevői felfelé a Tiszán és körülbelül 10 órakor megtekinthetik a Szegedi Vízügyi Igazgatóság kezelésében lévő hullámtéri fizest, valamint a csatorna-fásítást, a folyó balpartján. Ezután az erdészek tovább indulnak az erdőgazdaság mártélyi erdejébe, ahol a Tisza-hullámtéri erdőtelepítések és felújításokat tanulmányozzák néhány jellemző erdőterületen.

Június 30-án, kedden, a következő program várja az erdőgazdaság vendégeit: reggel indulás autóbusszokkal az ástothalmi erdészeti területre, az úgynevezett Rivói kerületbe, ahol gépesítési bemutatók keretében láthatják a homokterületek talaj-előkészítésével és ápolásá-

val kapcsolatos erdőgazdasági gépeket üzemeltetés közben. A nap kiemelkedő eseménye lesz az Ástothalmi Erdészeti Szakiskolánál, itt zajlik le ugyanis a szakiskola 75 éves fennállásának évfordulójával kapcsolatos ünnepség. A délutáni program keretében megtekinthetik a vendégek az erdőgazdaság Maros-parti csemetekertjét, ahol szintén gépi bemutató lesz.

A nagy jelentőségű országos eseményre több neves külföldi erdész is meghívást kapott, s a vándorgyűlés

résztvevői minden bizonnyal hasznos tapasztalatokat szereznek majd a Csongrád megyei Erdőgazdaság területén. Dícséretet érdemel a gazdaság vezetősége a vándorgyűlés alkalmával kiadott izléses, szép prospektusért, amelynek címlapján a vándorgyűlés emblemmája és jelszava, valamint egy szépen fényképezett nyárfaerdő részlet látható, belül pedig tartalmazza a vándorgyűlés részletes úttervét. A vándorgyűlés munkáját és eredményeit lapunkban ismertetjük majd.

Történelmi idők

1919
június
27

Az északi fronton az érvényben lévő fegyverszüneti megállapodás ellenére a cseh imperialista csapatok állandóan provokatív támadásokat intéz-

nek a Vörös Hadsereg állásai ellen. A vörös katonák kedvetlenül várják a tárgyalások kimenetelét. Ugy látszik, hogy a visszavonulás most már elkerülhetetlenül bekövetkezik.

Tízszázötven éves kikiáltásának híre nagy izgalomban hozta a bécsi magyar ellenforradalmárokat is. Gróf Bethlen István, »mint a szegedi magyar kormány képviselője«, jegyzéket intézett a nagyhatalmakhoz. Abban az ügyben installált az antant hatalmak miniszterelnökeinek, hogy a kikiáltott területeket a világhátr sem adják át a tanácskormányoknak. »Ilyen körülmények között álom.

csak a szegedi magyar kormány tudná a szóban forgó területek lakossága számára biztosítani, hogy a gyászos következmények ne álljanak be, melyeket rájuk nézve a megszálló csapatok visszavonulása idézne elő.« — írja Bethlen. Tehát a meglévő »magyar kormány« jól jönne már egy kis terület is, bármilyen áron. Az is kiderül ebből a hazaárulás magaskiskoláját jelentő jegyzékből, hogy Bethlen még a megszálló csapatokat is szívesebben látná a Tiszán túlon, mint a Vörös Hadsereget.

Szegeden sikerült letörni a villamos vasutat még tartó sztrájkját. Kilenc munkást elbocsátott a vállalat. A lakók tele vannak a munkások nyugtató, békülékeny hangú, álnok cikkeikkel, amelyek arra igyekeznek rábírni a munkásságot, hogy nyugodjanak bele a megváltoztatatlan helyzetbe, hiszen a szocializmus és a kommunizmus csupán elérhetetlen álom.

ügyes lesz! Azután majd jelentkeznek. Sok sikert, fiatal ember!

Gyulainak a pénz láttán a szája is nyitvamaradt a csodálkozástól, s csak ennyit rebegett:

— Köszönöm!

Miután Farkas elment, Gyulai megszámlolta a pénzt. Nyolcszáz schilling volt, hétszáz századokban, száz pedig tízschillinges bankjegyekben. Egyszeriben nagyon gazdagnak tudta magát. Úgy érezte, hogy még soha nem volt ennyi pénze. Eszébe se jutott, hogy Budapesten, amikor megkapta a fizetését, kétszer ennyi pénz is volt a birtokában. S akkor mindig káromkodott, mindig elégedetlenkedett...

Első útja az egyik kocsmába vezetett. Gondolni sem akart arra, hogy hozzálasson a megbízás teljesítéséhez, hogy valakivel is megpróbáljon ismerkedni. Inkább az étlapot böngészte, az járt a fejében, hogy végre egyszer jóllakik. Bécsi szívetet rendelt, egyszerre két adagot. Villámgyorsan bekebelezte, de még éhesnek érezte magát. Hozatott még két Wurstot. Közben megivott néhány pohár sört. Azután intett a pincérnek:

— Kellner, zahlen!

Fizetett, s ment.

Másnap hozzálátott a »munkához«. Három és fél órát töltött az egyik kocsmában, míg végre sikerült megismerkednie egy magyar hajóssal. Odatelepedett mellé az asztalhoz:

— Nem haragszik, ugye? — kérdezte. — De mi, magyarok összetartozunk!

A hajós nem szólt semmit, csak egy kicsit odábbhúzódt a széken.

— Tudja, jólesik magyar szót hallani — mondta téteven az újdonsült ügynök, aki sehogysem tudta elkezdni a beszélgetést. A hajós erre is sórtól maradt. Néhány perces kellemetlen, bántó csend után a hajós szólalt meg:

— Aztán hogy megy maguknak ideint? Érdemes volt?

Gyulai önmagán is csodálkozott, hogy mennyire megeredt a nyelve. Mint a vízfolyás, percekig elfolytában beszélt arról, hogy a szakmájában dolgozik, géplakatos, havi 2500 schillinget keres, szépen berendezett lakása van, a jövő hónapban már autót vesz részletre. A hajós egy darabig hallgatott, csak miután Gyulai kis szünetet tartott lelkes előadásában, megjegyezte:

— No, ha ilyen szépen keres, igazán rendbehozhatná a ruháját! — s a fiatalember gyűrött, megviselt öltözetére mutatott.

Gyulai arca hirtelen piros lett és hebegve igyekezett kivágni magát:

— Ez a legrosszabb, van odahaza öt vadonatúj öltönyöm. Ma ezt vettem föl, azt hittem, hogy esni fog az eső, inkább ez ázzon el...

Hosszú kertelés után Gyulai rátért a feladatára:

— Ha lehetne, megkérném egy szívesességre...

A hajós kelletlenül mondta:

— Tessék...

— Szeretnék egy levelet hazaküldeni...

A hajós egyre mogorvább lett:

— Biztosan van pénze postabélyegre, ha egyszer olyan jól keres...

— Persze, hogy van. De ezt a levelet nem szeretném a postára bízni... Tudja, belső családi dolgok vannak benne... Az ilyen levelet szívesebben küldi az ember egy megbízható ismerőssel. Érti?

Gyulai egy kissé előrehajolt, várta a hatást. Az nem maradt el.

— Én nem szívesen avatkozom másnak a családi dolgaiba... — mondta a hajós.

(Folyt. köv.)

Vállalatok!

Közületek!

Magánosok, figyelem!

Magyar Hírdető Kirendeltségének új címe

Károlyi u. 3.

Telefon: 41-80

Újsághirdetések felvétele helyi és országos lapok részére

reggel 7-től délután 3-ig

Szabadtéri játékokra jegyek elővételben válthatók.

Férfi-

fodrász

szakmunkást felvesszünk. Jelentkezni lehet:

SZEGEDI FODRASZ

VÁLLALAT IRODAJA,

Szeged, Lenin krt. 37.

szám alatt.